

- σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ ὑπὲρ πάτρας, 913
 σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
- ΚΡ. τί φῆς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον; 915
- ΤΕΙ. ἄπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
- ΚΡ. ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.
- ΤΕΙ. σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.
- ΚΡ. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαιρέτω πόλις.
- ΤΕΙ. ἀνὴρ ὅδ' οὐκέθ' αὐτός· ἐκνεύει πάλιν. 920
- ΚΡ. χαίρων ἴθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖμαντευμάτων.
- ΤΕΙ. ἀπόλωλεν ἢ ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
- ΚΡ. ὦ πρὸς σε γονάτων καὶ γερασμίου τριχός,
- ΤΕΙ. τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' αἶνει κακά.
- ΚΡ. σίγα· πόλει δὲ τούσδε μὴ λέξης λόγους. 925
- ΤΕΙ. ἀδικεῖν κελεύεις μ'· οὐ σιωπήσασιν ἄν.
- ΚΡ. τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;
- ΤΕΙ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
- ΚΡ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἤλθε καὶ τέκνω κακόν;
- ΤΕΙ. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾶς κεῖς ἀγῶν' ἔρχει λόγων. 930
- δεῖ τόνδε θαλάμῃς, οὗ δράκων ὁ γηγενῆς
 ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
 σφαγέντα φόνιον αἶμα γῆ δοῦναι χοᾶς
 Κάδμου, παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
 ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον. 935
- καὶ ταῦτα δρῶντες σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρη.
 χθῶν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντὶ θ' αἵματος
 αἶμ' ἦν λάβη βρότειον, ἔξετ' εὐμενῆ
 γῆν, ἣ ποθ' ἡμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
 σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν 940
- τοῦδ' ὃς δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε παῖς.
 σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους
 ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο,
 οἱ σοί τε παῖδες. Αἴμονος μὲν οὖν γάμοι

915. schol.: γράφεται καὶ οὕτως· τί φῆς; ἐμὸν παῖδ'· ἔνεκα
 γῆς σφάξαι θέλεις. 920. οὐκέθ' αὐτός] Valckenaerius, οὐκέτ'
 αὐτός libri. 924. αἶνει] Hermannus et Schneidewinus, αἰτῆ et αἰτεῖς
 libri. 927. κατακτανεῖς C 931. θαλάμοις C 936. ἄρην BFC
 939. ἐμῖν bc 940. ἐγγόνους bc